

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 112/2012
25.12.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Анђелке Станковић, председника већа, Јанка Лазаревића, Драгомира Милојевића, Миодрага Вићентијевића и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.С., због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја у подстрекавању из члана 348. став 1. у вези члана 34. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр. 850/12 од 03.12.2012. године, подигнутом против правноснажних пресуда Основног суда у Вршцу К. број 846/11 од 13.06.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2545/12 од 14.08.2012. године, у седници већа одржаној у смислу члана 422. став 3. ЗКП, дана 25.12.2012. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр. 850/12 од 03.12.2012. године подигнут против правноснажних пресуда Основног суда у Вршцу К. бр. 846/11 од 13.06.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2545/12 од 14.08.2012. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу К. број 846/11 од 13.06.2012. године, окривљени М.С. ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја у подстрекавању из члана 348. став 1. у вези чл. 34. Кривичног законика на основу члана 355. тачка 1. ЗКП. Окривљени је ослобођен накнаде трошкова кривичног поступка, те је одлучено да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Апелациони суд у Новом Саду пресудом Кж1 2545/12 од 14.08.2012. године је одбио као неосновану жалбу Основног јавног тужиоца у Вршцу и првостепену пресуду потврдио.

Против ових пресуда Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз 850/12 од 03.12.2012. године због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 6. ЗКП у вези члана 23. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, с предлогом да Врховни касациони суд донесе пресуду којом ће уважити захтев и утврдити да је првостепеном и другостепеном пресудом повређен закон у корист окривљеног.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а, у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца, окривљеног М.С. и њеног браниоца, адвоката Р.Р., на којој је размотрио списе предмета, па је, по оцени навода и предлога изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Врховни касациони суд налази да се неосновано захтевом за заштиту законитости указује да је првостепеном и другостепеном пресудом у корист окривљеног М.С. учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 6. ЗКП у вези члана 23. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова.

Наиме, из списка предмета произлази да је Виши јавни тужилац у Панчеву дана 11.07.2011. године подигао оптужницу Кт. 17/11 пред Вишим судом у Панчеву против окривљеног М.С., због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја у

подстрекавању из члана 348. став 4. у вези става 1. и члана 34. Кривичног законика, након чега је Виши суд у Панчеву одлучујући о приговору против оптужнице браниоца окривљеног, донео решење Кв. Број 310/11 од 27.09.2011. године којим се огласио стварно ненадлежним за вођење кривичног поступка и доношење одлуке у предмету против окривљеног М.С. због кривичног дела недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези става 2. и 1. КЗ у подстрекавању у смислу члана 34. КЗ, по оптужници Вишег јавног тужиоца у Панчеву Кт. број 17/11 од 12.07.2011. године, те је по правноснажности тог решења списе предмета доставио Основном суду у Вршцу као стварно и месно надлежном суду.

Основни јавни тужилац у Вршцу је пре главног претреса одржаног 10.04.2012. године изменио оптужницу Вишег јавног тужиоца у Панчеву Кт. 17/11 од 11.07.2011. године, тако што ју је определио као оптужни предлог у смислу члана 433. ЗКП и окривљеном ставио на терет извршење кривичног дела недозвољено држање оружја и експлозивних материја у подстрекавању из члана 348. став 1. у вези члана 34. Кривичног законика, а Основни суд у Вршцу је првостепеном пресудом окривљеног ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика, као подстрекач у смислу члана 34. Кривичног законика.

Одредбом члана 23. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова прописано је да у првом степену за кривична дела за која је као главна казна предвиђена казна затвора преко 10 година суди Виши суд, а одредбом члана 22. став 1. одређено је да Основни суд у првом степену суди за кривична дела за која је као главна казна предвиђена новчана казна или казна затвора до 10 година и 10 година ако за поједина од њих није надлежан други суд.

Имајући у виду наведене одредбе Закона о уређењу судова те да је за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика као главна казна предвиђена казна затвора од три месеца до три године, то је Основни суд у Вршцу био стварно надлежан у предметној кривичноправној ствари и доношењем првостепене пресуде није прекорачио границе своје стварне надлежности одређене законом.

Врховни касациони суд налази, а насупрот наводима захтева за заштиту законитости, да је за оцену стварне надлежности првостепеног суда, без значаја то што је окривљеном првобитном оптужницом Вишег јавног тужиоца у Панчеву од 11.07.2011. године било стављено на терет извршење кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја у подстрекавању из члана 348. став 4. у вези става 1. и у вези члана 34. Кривичног законика, с обзиром на то да је Основни јавни тужилац у Вршцу, као што је напред изнето изменио оптужбу стављајући окривљеном на терет извршење кривичног дела недозвољено држање оружја и експлозивних материја у подстрекавању из члана 348. став 1. у вези члана 34. КЗ, за које кривично дело је стварно надлежан да суди Основни суд у првом степену у смислу члана 22. став 1. Закона о уређењу судова.

С тога је Основни суд у Вршцу који је донео првостепену пресуду био стварно надлежан да поступа у конкретном случају, а другостепени суд је потврђујући првостепену пресуду правилно применио кривичи закон због чега се захтевом неосновано указује да је нижестепеним пресудама учињена повреда закона и то повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 6. ЗКП у вези члана 23. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова.

Оценивши, из изнетих разлога, да је захтев за заштиту законитости неоснован, Врховни касациони суд је, на основу члана 424. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Весна Веселиновић,с.р.

Анђелка Станковић,с.р.